

***Masdevallia mendozae* Luer**

Naamgeving

Masdevallia mendozae is in 1975 ontdekt door Hartman Mendoza. Hij vond een bloeiende plant zomaar ergens op een pad in de Andes liggen. Eerst dacht hij dat de plant uit een boom gevallen moest zijn, doch zoeken in de omgeving leverde niets op. De plant werd tentoongesteld door Colomborguideas op de 11e Wereld Orchideeën Conferentie te Miami (maart 1984). Kort daarop, in 1985, werd de werkelijke groeiplaats van deze *Masdevallia* ontdekt op ongeveer 1850 m hoogte, veel lager dan de eerste vindplaats.

Verspreiding

Zoals zoveel *Masdevallia*'s heeft deze plant een uiterst klein verspreidingsgebied in Noord-Ecuador.

Beschrijving

Masdevallia mendozae is een schatje, een voor elke liefhebber bijzonder aantrekkelijk plantje. De helder oranje bloemen (kelkbuizen) zijn cilindrisch van vorm, 3,5 cm lang en 0,8 cm in doorsnee. De bloem heeft hele korte 'staartjes'. Kijkt men in deze kelkbuis dan kan men de roodachtige lip van de kroon zien. De bloemen hebben een min of meer uitgesproken buik en de plant behoort met een 10 tal andere soorten tot een aparte sectie binnen het geslacht *Masdevallia*, de saltrix-achtigen. De bloemen staan op 5-7,5 cm lange steeltjes, net iets boven het blad uit. Ze bloeien vrij lang. In de periodes oktober tot april worden er veel gevormd en bloeit het plantje rijk. Met blad is tot 12,5 cm lang, het is midden-groen van kleur en als het ouder wordt kleurt de bladsteel donkerder en aan de onderkant van de bladeren kunnen fijne zwarte puntjes komen (deze donkere puntjes zijn geen ziekte).

Cultuur

Masdevallia mendozae groeit bijzonder goed en makkelijk. In één jaar wordt een plantje wel driemaal zo groot!

Het plantje komt voor in de nevelbossen van Ecuador en moet koud-matig gekweekt worden. In de zomer liefst niet boven de 25°C, in de winter niet onder de 10-11°C.

In de natuur groeit de plant op vrij donkere plaatsen dicht bij de bosgrond. De plant lijkt geen hoge eisen te stellen aan zijn kweekomstandigheden.

Wordt hij licht gekweekt dan blijven de bladeren wat korter. Alhoewel de meeste *Masdevallia* soorten in de zomer nauwelijks door groeien doet deze soort dit wel.

Uitgave: Nederlandse Orchideeën Vereniging. Auteursrechten voorbehouden

Elk potgrondmengsel dat geschikt is voor Masdevallia's, voldoet, en ook de water- en mestgift verschillen niet: zorg dat de potgrond altijd vochtig is zonder erg nat te worden en voorzichtig bijbemesten met 1 gram kunstmest per liter, om de drie watergiften. Dit geldt zeker voor een vlot groeiend plantje als deze Masdevallia.

Over het algemeen profiteert de groei van Masdevallia's van regelmatig verpotten, waarvoor de periodes september tot en met november en januari tot en met april geschikt zijn. Vervang dan niet alle potgrond doch laat de oude potkluit intact en voeg een laagje nieuwe compost om de oude en plant in een iets groter potje op. De nieuwe wortels vinden dan de verse potgrond die over het algemeen erg luchtig is en de oude wortels blijven ongestoord in de oude potgrond. Deze wijze van verpotten ('potting on', zoals de Engelsman zegt) vraagt wel een aangepast systeem van water geven, zowel oude als nieuwe compost moet de kans krijgen vochtig te worden.

Dopen geeft deze garantie.

Dr. Ir. H.G. Kronenberg

juni 1988